

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ТУГАН-БАРАНОВСЬКОГО

ЗАТВЕРДЖУЮ

В. о. ректора

Оксана ЧЕРНЕГА

Наказ від 20 квітня 2023 року № 67

ПРОГРАМА

**фахового іспиту зі спеціальності 035 «Філологія»,
спеціалізації 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно),
перша – англійська»
для вступу на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра
в 2023 році**

Програму затверджено на засіданні кафедри
іноземної філології, українознавства та соціально-
правових дисциплін,
Протокол від «14» квітня 2023 р. № 13

Схвалено
на засіданні Приймальної комісії ДонНУЕТ,
Протокол від «20» квітня 2023 р. № 3

Розробники:

Остапенко С. А., к.пед.н., доцент
Удовіченко Г. М., к.пед.н., доцент
Покулевська А. І., к.філ.н., доцент

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

1. Загальні положення	2
2. Перелік питань	3
3. Критерії оцінювання	7
4. Список рекомендованої літератури	9

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Метою фахових вступних випробувань для вступу на навчання за освітнім ступенем магістра є визначення рівня підготовки вступників, які бажають навчатися у ДонНУЕТ за спеціальністю 035 «Філологія» спеціалізацією 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська».

Для успішного засвоєння освітньої програми магістра, вступники повинні мати базову вищу освіту здобуту за даною, спорідненою або іншою спеціальністю; здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі гуманітарних дисциплін, дисциплін циклу лінгвістичної та практичної підготовки.

Програма з фахового вступного випробування базується на освітньо-професійній програмі підготовки бакалавра з філології та визначає вимоги до здобувачів вищої освіти, які продовжують навчання за освітнім ступенем магістра. Програма з фахового вступного випробування має міжпредметний характер, що досягається її побудовою за окремими розділами, в яких об'єднуються знання з кількох дисциплін.

Формою фахового вступного випробування зі спеціальності 035 «Філологія» спеціалізацією 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» є тестові завдання, які складаються у письмовій формі. Програма фахового вступного випробування побудована на основі професійних навчальних дисциплін, що входять до програми підготовки здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавра і забезпечують основу теоретичної та практичної підготовки, визначають їх спроможність виконувати професійні обов'язки фахівців у галузі філології.

До програми фахового вступного випробування включено всі теми та основні питання, які вступник повинен опрацювати для успішного його складання.

2. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

Розділ 1. Порівняльна типологія англійської та української мов

1.1. Порівняльна лексикологія

- 1.1.1. Предмет та завдання контрастивної лексикології.
- 1.1.2. Методи структурного дослідження лексики.
- 1.1.3. Слово, його структура та мотивація.
- 1.1.4. Типи морфем та їх характеристики.
- 1.1.5. Шляхи розвитку та характеристика словникового складу в основній іноземній та українській мовах.
- 1.1.6. Класифікація словникового запасу: літературний та колоквіальний вокабуляри.
- 1.1.7. Словотвір в англійській та українській мовах.
- 1.1.8. Моделі словотвору.
- 1.1.9. Морфологічний словотвір або деривація.
- 1.1.10. Семантичний словотвір.
- 1.1.11. Конверсія як продуктивний тип словотвору.
- 1.1.12. Скорочення як особливий вид словотвору.
- 1.1.13. Акроніми.
- 1.1.14. Неологізми та okazіоналізми в англійській та українській мовах.
- 1.1.15. Функціональна диференціація лексики.
- 1.1.16. Семасиологія.
- 1.1.17. Слово та його значення. Типи значень слова.
- 1.1.18. Запозичення в основній іноземній та українській мовах: їх типи та види.
- 1.1.19. Полісемія в англійській та українській мовах.
- 1.1.20. Синоніми та антоніми в англійській та українській мовах.
- 1.1.21. Омоніми та пароніми в англійській та українській мовах.
- 1.1.22. Фразеологізми в англійській та українській мовах: їх класифікація.
- 1.1.23. Етимологія.
- 1.1.24. Сленг.
- 1.1.25. Типи словників в англійській та українській мовах.
- 1.1.26. Система частин мови в основній іноземній та українській мовах

1.2. Порівняльна стилістика

- 1.2.1. Основні поняття стилістики – стиль, контекст, образ.
- 1.2.2. Стилістичний контекст. Засоби створення стилістичного контексту.
- 1.2.3. Фонетичні стилістичні засоби – типи і функції.
- 1.2.4. Евфонія як провідна властивість української та англійської мов, її основні напрями.
- 1.2.5. Стилістична морфологія. Аломорфні види транспозиції в англійській мові.
- 1.2.6. Стилістичні засоби використання значень категорій числа.
- 1.2.7. Стилістичні прийоми використання категорій відмінка.
- 1.2.8. Стилістичні засоби використання значень категорій означеності та неозначеності.
- 1.2.9. Стилістичні засоби використання прикметників.

- 1.2.10. Стилiстичний аспект ступенiв порiвняний прикметникiв.
- 1.2.11. Стилiстичне використання займенникiв.
- 1.2.12. Стилiстичнi засоби використаний прислiвникiв.
- 1.2.13. Стилiстичнi засоби використання дiєслiв.
- 1.2.14. Класифiкацiя синтаксичних виразових засобiв.
- 1.2.15. Засоби виразностi, пов'язанi з вiдсутнiстю логiчно необхідних членiв речення або службових частин.
- 1.2.16. Засоби виразностi, пов'язанi з надмiрним використанням мовних компонентiв.
- 1.2.17. Стилiстична семасiологiя. Види вторинної номiнацiї.
- 1.2.18. Явище синонiмiї та антонiмiї в стилiстицi англiйської та української мов.
- 1.2.19. Стилiстичнi фiгури, тропи та прийоми в основнiй iноземнiй та українській мовах
- 1.2.20. Стилiстична роль i структурнi варiанти порiвнянь.
- 1.2.21. Стилiстична роль i структурнi варiанти метафор.
- 1.2.22. Стилiстична роль i структурнi варiанти епитетiв.
- 1.2.23. Стилiстична роль i структурнi варiанти метонiмiї.
- 1.2.24. Стилiстична роль i структурнi варiанти синекдохи.
- 1.2.25. Стилiстична роль i структурнi варiанти персонiфiкацiї.
- 1.2.26. Стилiстична роль i структурнi варiанти алегорiї
- 1.2.27. Порiвняльний аспект лексичних засобiв стилiстики української та англiйської мов.
- 1.2.28. Стилiстично нейтральна лексика.
- 1.2.29. Стилiстично-вiдмiчена лексика.
- 1.2.30. Лексика високої та зниженої стилiстичної тональностi.
- 1.2.31. Лiтературнi слова.
- 1.2.32. Розмовна лексика, її функцiї.
- 1.2.33. Стилiстичне використання фразеологiї. Контамінацiя. Структурна трансформацiя. Контекстуальна транспозицiя.
- 1.2.34. Функцiональнi стилi, їх мовнi ознаки.
- 1.2.35. Офiцiйно-дiловий стиль.
- 1.2.36. Науковий стиль.
- 1.2.37. Публiцистичний стиль.
- 1.2.38. Розмовний стиль.

1.3. Порiвняльна граматики англiйської та української мови

- 1.3.1. Частини мови в англiйській та українській мовах. Проблема класифiкацiї частин мови.
- 1.3.2. Iменник в англiйській та українській мовах. Морфологiчнi категорiї iменника.
- 1.3.3. Зiставна характеристика прикметника та його категорiї в українській та англiйській мовах.
- 1.3.4. Зiставна характеристика числiвника в українській та англiйській мовах.
- 1.3.5. Зiставна характеристика займенника в українській та англiйській мовах.
- 1.3.6. Зiставна характеристика дiєслова в англiйській та українській мовах.
- 1.3.7. Категорiї дiєслова в англiйській та українській мовах.

1.3.8. Типологія прислівника в англійській та українській мовах.

1.3.9. Службові частини мови в англійській та українській мовах.

1.3.10. Зіставний аналіз словосполучень в англійській та українській мовах.

Типи словосполучень.

1.3.11. Просте речення в англійській та українській мовах.

1.3.12. Структурна модель простого речення в англійській та українській мовах.

1.3.13. Складнопідрядне речення в англійській та українській мовах.

1.3.14. Складносурядне речення в англійській та українській мовах.

1.3.15. Комунікативні типи речень в англійській та українській мовах.

1.3.16. Типологія словопорядку та синтаксичного зв'язку в англійській та українській мовах.

1.3.17. Типологія головних членів речення в англійській та українській мовах.

1.3.18. Типологія другорядних членів речення в англійській та українській мовах.

1.3.19. Зіставна характеристика неособових форм дієслова: інфінітив, герундій, Participle I, Participle II.

Розділ 2. Вступ до перекладознавства та основи редагування перекладів

2.1. Переклад як процес та результат. Переклад як засіб мовного спілкування.

2.2. Види та способи перекладу.

2.3. Проблема перекладності. Мовна не перекладність та культурна не перекладність.

2.4. Ключові поняття перекладознавства: еквівалентність, одиниця перекладу, інваріант, перекладацька норма.

2.5. Типи лексичних трансформацій при перекладі.

2.6. Способи перекладу географічних та власних назв.

2.7. Шляхи відтворення безеквівалентної лексики, переклад неологізмів.

2.8. Способи перекладу термінів та інтернаціональної лексики.

2.9. Реалія як проблема перекладу. Основні методи відтворення функцій реалії засобами цільової мови.

2.10. Труднощі відтворення у перекладі фразеологічних одиниць.

2.11. Фразеологічна одиниця як проблема перекладу. Основні методи відтворення фразеологічних одиниць цільовою мовою.

2.12. Граматичні трансформації при перекладі. Поняття про інваріант.

2.13. Стратегії перекладу: очуження, одомашнення та нейтралізація.

2.14. Жанрово-стилістичні особливості перекладу художньої літератури.

2.15. Термінологічні проблеми перекладу спеціальної літератури.

2.16. Жанрово-стилістичні особливості перекладу текстів офіційно-ділового та публіцистичного стилів.

2.17. Синтаксичні проблеми перекладу.

2.18. Стилістичні проблеми перекладу: проблема збереження авторського стилю при перекладі.

2.19. Способи передачі експресивного та емоційного забарвлення лексики.

2.20. Способи перекладу авторських порівнянь і метафор.

2.21. Види редагування перекладеної літератури.

- 2.22. Особливості редагування різних видів перекладеної літератури.
- 2.23. Мовностилістичні засади відтворення та редагування іншомовних текстів.
- 2.24. Втрати при відтворенні тексту.
- 2.25. Редакторська допомога перекладачеві

Розділ 3. Практика перекладу

- 3.1. Види усного та письмового перекладу.
- 3.2. Повний, реферативний, скорочений, анотаційний переклад.
- 3.3. Художній, поетичний, науковий переклад.
- 3.4. Лексико-семантичні трансформації.
- 3.5. Граматичні трансформації.
- 3.5. Стилiстичні трансформації.
- 3.6. Перекладацький коментар.
- 3.7. Переклад метафори.
- 3.8. Переклад метонімії.
- 3.9. Переклад сталих фраз та приказок.
- 3.10. Переклад запозичень.
- 3.11. Переклад діалектизмів.
- 3.12. Переклад мейозису.
- 3.13. Переклад власних імен.
- 3.14. Переклад назв вулиць, міст, країн, адміністративних територій.
- 3.15. Переклад назв морів, океанів, проток, гір, континентів.
- 3.16. Передача назв компаній, профспілок, публічних органів.
- 3.17. Переклад назв газет та журналів, видавництв, готелів.
- 3.18. Значення та мовна форма інтернаціоналізмів.
- 3.19. Шляхи відтворення автентичних інтернаціоналізмів в перекладі.
- 3.20. Шляхи відтворення запозичених інтернаціоналізмів в перекладі.
- 3.21. Псевдоінтернаціональна лексика та шляхи її перекладу.
- 3.22. Реалії та їх класифікації.
- 3.23. Шляхи перекладу реалій.
- 3.24. Значення та класифікації ідіом.
- 3.25. Шляхи відтворення значення ідіоматичних виразів в перекладі.
- 3.26. Способи передачі значення неозначеного артикля в процесі перекладу.
- 3.27. Способи передачі значення означеного артикля в процесі перекладу.
- 3.28. Підходи до передачі значень безсполучникових іменникових словосполучень.
- 3.29. Переклад дієслівних форм активного стану.
- 3.30. Переклад дієслівних форм пасивного стану.
- 3.31. Способи передачі інфінітива українською мовою.
- 3.32. Шляхи передачі значення об'єктної інфінітивної конструкції в процесі перекладу українською мовою.
- 3.33. Шляхи передачі значення суб'єктної інфінітивної конструкції в процесі перекладу українською мовою.
- 3.34. Шляхи передачі значення прийменникової інфінітивної конструкції в процесі перекладу українською мовою.

3.35. Способи передачі дієприкметника українською мовою.

3.36. Шляхи передачі значення об'єктної дієприкметникової конструкції в процесі перекладу українською мовою.

3.37. Шляхи передачі значення суб'єктної дієприкметникової конструкції в процесі перекладу українською мовою.

3.38. Шляхи передачі значення абсолютної дієприкметникової конструкції в процесі перекладу українською мовою.

3.39. Способи передачі герундія українською мовою.

3.40. Переклад герундіальних конструкцій.

3.41. Шляхи відтворення значення модальних дієслів у процесі перекладу.

3.42. Переклад умовного способу дієслова.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Завдання для вступних випробувань передбачають дві частини: теоретичну (тести) та практичну (анотаційний переклад, перекладацький коментар). Теоретична частина включає тести закритої форми, що складаються з двох компонентів: запитувальної (змістовної) частини та 4 відповідей.

Теоретична частина включає тести з трьох дисциплін: «Порівняльна типологія англійської та української мов (порівняльна лексикологія, порівняльна стилістика, порівняльна граматики)», «Вступ до перекладознавства та основи редагування перекладів» та «Практика перекладу».

Тестове завдання включає 60 завдань (30 першого розділу, 10 другого розділу та 20 третього розділу) з вибором відповіді. Кожен тест дисциплін «Порівняльна типологія англійської та української мов» та «Вступ до перекладознавства та основи редагування перекладів» оцінюється в 1 бал, кожен тест дисципліни «Практика перекладу» – в 2 бали (таблиця 1). Практична частина включає анотаційний переклад (максимум 20 балів) та перекладацький коментар (максимум 20 балів).

Таблиця 1

Оцінка теоретичної частини завдання

Назва дисципліни	Номери тестів	Кількість балів
Розділ 1. Порівняльна типологія англійської та української мов	1- 30	30
Розділ 2. Вступ до перекладознавства	1-10	10
Розділ 3. Практика перекладу	1-20	40
Максимальна кількість балів за тестову частину		80

Оцінка практичної частини завдання

Оцінка здійснюється за загальними критеріями згідно набраних балів (таблиці 2 і 3).

Критерії оцінювання анотаційного перекладу

Кількість набраних балів	Критерій
від 16 до 20	В процесі перекладу студент відтворює зміст, форму та стилістичні особливості оригіналу. При цьому переклад: повністю відтворює денотативні, конотативні, прагматичні, естетичні, стилістичні аспекти першотвору; вільний від буквалізмів; позбавлений незграбностей «вільного» перекладу; творчо долає елементи безеквівалентності; залишає поза увагою складні для перекладу нерелевантні елементи оригіналу; відредаговано у технічному та літературному відношеннях.
від 11 до 15	Переклад доведено до рівня закінченого й відредагованого, але студент: має незначні мовні огріхи; порушує стилістичний реєстр оригіналу; хибує у термінологічній однорідності.
від 6 до 10	Здобувач вищої освіти в основному грамотно виконав переклад, але його адекватність оригіналу досягнута неповністю. При цьому: помітні несуттєві перекручення при відтворенні прагматично релевантного змісту оригіналу та конотативної адекватності; порушено норми перекладу; спостерігаються кількісні збочення; порушується систематика часу, мовленнєвий реєстр; спостерігається спустошення лексико-фразеологічних єдностей.
до 5	Студент допустив більше 10 термінологічних та граматичних помилок, які спотворюють зміст тексту; не розкрив зміст в повному обсязі.

Критерії оцінювання перекладацького коментаря

Кількість набраних балів	Критерій
від 16 до 20	Завдання виконано повністю. Студент знає, розпізнає і виділяє граматичні, лексико-семантичні та стилістичні трансформації, аналізує їх застосування.
від 11 до 15	Завдання виконано повністю, але допущені неточності у визначенні окремих граматичних, лексико-семантичних та стилістичних трансформацій.
від 6 до 10	Завдання виконано не менше ніж на 60 % за умови правильного визначення граматичних, лексико-семантичних та стилістичних трансформацій, є незначні помилки в їх аналізі.
до 5	Завдання виконано менше ніж на 60 %, допущені помилки в виділенні та аналізі перекладацьких трансформацій різних видів.

Підсумкова (рейтингова) оцінка за виконання завдань фахового іспиту підраховується та переводиться до шкали 100–200 (таблиця 4).

Переведення результатів фахового іспиту зі спеціальності 035 «Філологія» спеціалізації 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» до шкали 100-200

Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200	Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200	Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200
30	100	61	131	91	161
31	101	62	132	92	162
32	102	63	133	93	163
33	103	64	134	94	164
34	104	65	135	95	165
35	105	66	136	96	166
36	106	67	137	97	167
37	107	68	138	98	168
38	108	69	139	99	169
39	109	70	140	100	170
40	110	71	141	101	172
41	111	72	142	102	174
42	112	73	143	103	176
43	113	74	144	104	178
44	114	75	145	105	180
45	115	76	146	106	182
46	116	77	147	107	184
47	117	78	148	108	186
48	118	79	149	109	188
49	119	80	150	110	190
50	120	81	151	111	191
51	121	82	152	112	192
52	122	83	153	113	193
53	123	84	154	114	194
54	124	85	155	115	195
55	125	86	156	116	196
56	126	87	157	117	197
57	127	88	158	118	198
58	128	89	159	119	199
59	129	90	160	120	200
60	130				

Якщо вступник за результатами фахового іспиту отримує результат менше 100 балів, ухвалюється рішення про його негативну оцінку («незадовільно»).

4. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Дисципліна «Порівняльна типологія англійської та української мов» Порівняльна лексикологія

Основна література

1. Бондаренко К. Л. Зіставна лексикологія (гендерний та соціолінгвістичний аспекти): навчальний посібник для студентів факультетів іноземних мов. Вінниця: Нова Книга, 2011. 168 с.
2. Верба Л. Г. Порівняльна лексикологія англійської та української мов. Вінниця: Нова книга, 2003. 160 с.
3. Квеселевич Д. І. Практикум з лексикології сучасної англійської мови. Вінниця: Нова книга, 2001. 126 с.
4. Корунець І.В. Порівняльна типологія англійської та української мов. Навчальний посібник. Вінниця: Нова Книга, 2004. 464 с.
5. Куц М.О. Порівняльна лексикологія англійської та української мов: Навчальний посібник. Кривий Ріг : ДонНУЕТ, 2021. 197 с.

Додаткова література

6. Аліфіренко М. Ф. Теоретичні питання фразеології. Х., 1987. 135 с.
7. Анікеєнко І. Г., Бойцан Л. Ф., Ганецька Л. В. Практикум з лексикології англійської мови. Київ: КДЛУ, 1999. 165 с.
8. Бугайчук О. В. Лексикологія англійської та української мов: Методичні рекомендації для студентів III курсу факультету лінгвістики, спеціальності “Переклад”. Київ: Вид-во НАУ, 2004. 56 с.
9. Oxford Collocations Dictionary for Students of English. Oxford, New York: Oxford University Press, 2002.
10. Oxford Learner’s Thesaurus: A Dictionary of Synonyms / Ed. by D. Lea, J. Bradbery, R. Poole, H. Warren. Oxford, New York: Oxford University Press, 2008.
11. Warren H. Learner’s Dictionary of English Idioms. Oxford: Oxford University Press, 2003.
12. Webster’s New World Dictionary of American English. Third College Edition. New York: Prentice Hall, 1991.

Порівняльна стилістика

Основна література

1. Дубенко О.Ю. Порівняльна стилістика англійської та української мов. Посібник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. Вінниця: Нова Книга, 2005. 211 с.
2. Єфімов Л.П. Стилiстика англiйської мови i дискурсивний аналіз. Учбово-методичний посiбник. Вінниця : Нова Книга, 2004. 240 с.
3. Корунець І.В. Порівняльна типологія англійської та української мов. Навчальний посібник. Вінниця: Нова Книга, 2004. 464 с.
4. Куц М.О., Остапенко С.А. Порівняльна стилістика англійської та української мови. Курс лекцій, ступінь бакалавр. Кривий Ріг : ДонНУЕТ, 2022. 58 с.

Додаткова література

5. Кухаренко В. А. Інтерпретація тексту. Навчальний посібник для студентів старших курсів факультетів англійської мови. Вінниця: Нова Книга, 2004. 272 с.
6. Кухаренко В.А. Практикум з стилістики англійської мови. Підручник. Вінниця: Нова книга, 2000. 160 с.
7. Пономарів О.Д. Стилiстика сучасної української мови. Тернопiль: Навчальна книга – Богдан, 2000. 248 с.
8. Wales, K.A. Dictionary of Stylistics. London : Longman, 2001. 290 p.
9. Wright L., Hope J. Stylistics: A Practical Coursebook. London : Routledge, 1996. 237 p.

Порівняльна граматики

Основна література

1. Корунець І.В. Порівняльна типологія англійської та української мов. Навч. посібник. Вінниця: Нова книга, 2003. 464 с.
2. Левицький А.Е. Порівняльна граматики англійської та української мов: Підручник. Київ: Видавничо-полiграфiчний центр «Київський унiверситет», 2008. 264 с.
3. Остапенко С.А., Дмитрук Л.А., Бондаревська О.М. Порівняльна граматики англійської та української мови: курс лекцій, ступiнь бакалавр. Кривий Рiг : ДонНУЕТ, 2021. 128 с.
4. Karamysheva I. Contrastive Grammar of English and Ukrainian Languages. Vinnytsia: Nova Knyha Publishers, 2012. 320 p.

Додаткова література

5. Гладуш Н.Ф. Теоретична граматики англійської мови в таблицях: Навчальний посібник. Київ: ТОВ “ВТС Принт”, 2012. 188 с.
6. Кочерган М.П. Основи зiставного мовознавства: пiдручник. Київ: Академія, 2006. 424 с.
7. Conrad Susan, Biber Douglas, Leech Geoffrey. Longman Student Grammar of Spoken and Written English. Longman, Pearson Education Limited, 2003. 487 p.
8. Conrad Susan, Biber Douglas, Leech Geoffrey. Longman Student Grammar of Spoken and Written English. Workbook. Longman, Pearson Education Limited, 2003. 140 p.
9. Morokhovskaya E. J. Fundamentals of Theoretical Grammar. Kiev: Vysca Skola, 1984. 254 p.

Дисциплiна «Вступ до перекладознавства та основи редагування перекладiв»

Основна література

1. Губарець В. Основи видавничої роботи з вiдтвореними текстами: навчальний посiбник. Тернопiль: Навчальна книга – Богдан, 2012. 176 с.
2. Гудманян А.Г., Сiтко А.В., Єнчева Г.Г. Вступ до перекладознавства: навчальний посiбник для студентiв спецiальностi «Переклад». Вінниця: Нова Книга, 2017. 296 с.

3. Гудманян А.Г., Сітко А.В., Єнчева Г.Г. Основи перекладознавства. Вінниця: Нова Книга, 2020. 352 с.
4. Зарицкий М.С. Переклад: створення та редагування. К.: Парламентське видавництво, 2004. 120 с.
5. Корунець І.В. Вступ до перекладознавства. Вінниця: Нова Книга, 2008. 512 с.
6. Основи теорії редагування перекладів : конспект лекцій / Укладач: О.В. Ребрій. ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2010. 88 с.
7. Тимошик М. Основи редагування : підручник. К.: Наша культура і наука, 2019. 560 с.
8. Удовіченко Г.М., Дмитрук Л.А. Курс лекцій для вивчення дисципліни «Вступ до перекладознавства та основи редагування перекладів». Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2021. 170 с.

Додаткова література

9. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову. Вінниця: Нова Книга, 2003. 608 с.
10. Мірам Г.Е., Дайнеко В., Тарануха Л. А. та ін.. Основи перекладу: Курс лекцій. К.: Ельга, Ніка – Центр, 2002.
11. Терехова С.І. Вступ до перекладознавства (Сучані проблеми і теорії. Діяльність перекладача. Основи техніки перекладу). К.: вид. центр КНЛУ, 2002. 163 с.
12. Шпак В.К. Основи перекладу. Граматичні та лексичні аспекти / Навчальний посібник. К.: Знання, 2005. 310 с.

Дисципліна «Практика перекладу»

Основна література

1. Бідасюк Н.В., Бондар Р.В., Якимчук Ю.В. Практикум перекладу. Англійська – українська: підручник. К. : Знання, 2011. 431 с.
2. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову. Для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003. 608 с.
3. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. Вінниця: Нова книга, 2001. 446 с.
4. Науменко Л.П., Гордєєва А.Й. Практичний курс перекладу з англійської мови на українську: навч. посібник. Вінниця: Нова книга, 2011. 136 с.
5. Остапенко С.А., Дмитрук Л.А., Удовіченко Г.М. Методичні рекомендації з вивчення дисципліни «Практика перекладу з основної іноземної мови», ступінь бакалавр. Кривий Ріг : ДонНУЕТ, 2021. 264 с.

Додаткова література

6. Білозерська Л.П. Термінологія та переклад: Навчальний посібник. Вінниця: Нова книга, 2010. 232 с.
7. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. Вінниця: Нова книга, 2004. 276 с.
8. Мірам Г.Е., Дайнеко В., Тарануха Л.А. та ін.. Основи перекладу: Курс лекцій. К.: Ельга, Ніка – Центр, 2002.

9. Основи перекладу: граматичні та лексичні аспекти: Навч. посіб. / За ред.. В.К. Шпака. К.: Знання, 2005. 310 с.

10. Переклад англomовної громадсько-політичної літератури / За ред.. Л.М. Черноватого та В.І. Карабана. Вінниця: Нова книга, 2006.

11. Черноватий Л.І., Карабан В.І., Пенькова І.О., Ярошук І.П. Переклад англomовної економічної літератури. Вінниця: Нова книга, 2007. 416 с.

Голова фахової атестаційної комісії
з філології

Світлана ОСТАПЕНКО